

РЕШЕНИЕ

№ 6898

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6690** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу Решение от 31.03.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по нахд № 1247/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалния закон. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено изцяло наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба - Комисията за защита на потребителите чрез процесуалния си представител, в писмено становище, оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА

С Наказателно постановление № К-025875/14.08.2017г., издадено от директор на Регионална областна дирекция към Комисия за защита на потребителите, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева, на основание чл.210а от ЗЗП, за нарушение на чл.68д, ал.1, пр.1, вр.чл.68г, ал.4, вр.чл.68в от ЗЗП.

С атакуваното решение, предмет на настоящия касационен контрол, СРС потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал както гласни, така и писмени доказателства и ги е приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съдът намира, че касираното решение е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в касирания съдебен акт.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

По безспорен начин са установени извършването на нарушението, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

На основание § 13, т. 23 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите“. Съгласно чл. 68в от ЗЗП се забраняват нелоялните търговски практики, сред които и дефинираната като заблуждаваща в чл.68д, ал.1, пр.1 от същия закон – Търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща

Съгласно чл. 68б, ал. 1 от ЗЗП „разпоредбите на този раздел имат за цел да осигурят защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги“. Основният фактически състав на нелоялната търговска практика е разписан в разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, съгласно която „търговска практика /§ 13, т. 23 във връзка с т. 29 от ДР на ЗЗП/, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители“. „Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите“ е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика“ /§ 13, т. 25 от

ДР на ЗЗП/. В процесния случай е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика, забранена с императивната разпоредба на чл. 68в от ЗЗП.

В случая административнонаказателната отговорност е ангажирана за това, че търговецът е използвал нелоялна заблуждаваща търговска практика чрез предоставянето на невярна информация под формата на реклама в рекламната брошура за безплатна доставка на стока, независимо от нейното количество и стойност. Съгласно чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на заблуждаваща търговска практика като проявна форма на забранена нелоялна търговска практика, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата. При преглед на относимата нормативна уредба следва да се направи изводът, че фактическият състав на нарушението изисква кумулативно наличие на три обективни елемента: 1). Да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2). Тази търговска практика да съдържа невярна информация, която да е подвеждаща; 3). Тази търговска практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Представената информация относно безплатна доставка, създава впечатление у средния потребител, че независимо от стойността на покупката, той ще получи безплатна доставка. Несъответствието в обявените цени несъмнено е въвеждало в заблуждение потребителите и е могло да повлияе на решението им да посетят търговския обект, поради което следва да се приеме, че представлява нелоялна търговска практика. Ето защо, предоставяната информация е невярна и подвеждаща от една страна. А от друга страна, предоставянето на тази невярна информация на потребителите е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговската практика. Именно за формирането на това търговско решение предоставяната от търговеца невярна информация за вида на заведението може да окаже съществено влияние.

Следователно направената реклама (търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП) въвежда в заблуждение потребителя и би могла да повлияе при вземане на търговско решение от негова страна, което той не би взел без използването на търговската практика. Предвид това, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Вмененото нарушение не изисква като негов елемент да има реално въведени в заблуждение потребители, поради което е без правно значение броя на клиентите, които са проявили интерес към него и колко от тях за закупили стоката. Нарушено е изискването за добросъвестност при предоставянето на информация за цената на продаваните стоки, а вмененото нарушение е съставомерно и доказано по изискуемия от закона несъмнен начин. Субектът на административнонаказателната отговорност не е физическо лице, за да се обсъждат въпросите за вината при извършване на нарушението, а се касае до налагане на имуществена санкция на ЮЛ, съгласно чл. 83 от ЗАНН. От всички събрани в

производството доказателства се налага категоричен извод, че поведението на търговеца представлява нелоялна търговска практика, забранена от закона (арг. от чл. 68в от ЗЗП). При определяне на вида и размера на наложеното наказание, правилно е посочена приложимата санкционна норма на чл. 210а от ЗЗП, а наложената санкция е в предвидения от закона минимален размер.

На последно място СРС правилно е приел, че в случая не са налице предпоставките по чл. 28, б. "а" от ЗАНН, доколкото извършеното нарушение е типично за вида си и не се установяват изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, а наложената санкция е в предвидения от закона минимален размер, поради което същата не може да бъде изменена.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение не страда от пороци, представляващи касационни основания за отмяната му. Същото е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд София – град, V-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.03.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по нахд № 1247/2018г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.